

Onderwijsadvocate: 'Schoolbesturen hebben veel te veel macht'

DOOR LAURA HEERDEN

HEILOO - Hoe kan het zo zijn dat er leerplicht geldt en er toch meer dan twaalfduizend kinderen thuis zitten? Onderwijsadvocate Katinka Slump uit Heiloo is stellig: „Dat komt door gebrek aan toezicht door het ministerie. Schoolbesturen hebben veel te veel macht. Het wordt hoog tijd dat iemand eens ingrijpt.”

„Zolang de resultaten goed zijn, is de minister tevreden en wordt de inspectie niet langs gestuurd”, schampert Slump, die ook de zeilende broertjes Enrique en Hugo uit Vijfhuizen •verdedigde. Ze schetst de vicieuze cirkel: „De sterke scholen willen hun resultaten dus hoog houden, om geen last van de inspectie te krijgen. Hoe doen ze dat? Door te selecteren

aan de poort. Kinderen die begeleiding nodig hebben en die geen goed resultaat kunnen garanderen zijn ze liever kwijt dan rijk. Die komen terecht op zwakke scholen die elke leerling toelaten om maar niet gekort te worden. Terwijl dit soort kinderen juist die sterke school, waar de begeleiding op zich wel goed geregeld is, nodig hebben. Omdat het zonder hulp mis gaat.”

Vaak gaat het om buitenbeentjes, legt de advocate uit. Kinderen die gepest worden en daar op reageren met agressie. Voor speciaal onderwijs zijn ze te slim, maar met wat extra begeleiding kunnen ze het op het regulier onderwijs prima redden. „Helaas is het met die begeleiding, zeker op het voortgezet onderwijs, nog lang niet overal goed geregeld.”

En dus raken ze verder in de problemen en worden ze uiteindelijk weggestuurd. Definitief verwijderd (minimaal 8500 kinderen in Nederland), of nog wel ingeschreven, maar met een stapeltje boeken naar huis gestuurd (ongeveer 3500 kinderen).

Vroeger ging het allemaal anders. De scholen waren nog niet allemaal gefuseerd, de

schoolinspectie had meer bevoegdheden en schoolbesturen werden door het rijk nog niet •afgerekend op resultaten. „De aandacht kon toen meer naar het kind gaan/Vroeger waren er twintig scholen waaruit je kon kiezen. Na de fusies is dat veranderd. Word je door het ene schoolbestuur uitgekotst, dan maak je ook verder weinig kans meer.”

In Noord-Holland speelt het probleem volgens Slump net zo als in de rest van Nederland. „Men denkt vaak, het gaat om grote steden en aso-gezinnen, maar dat beeld klopt helemaal niet. Hier in de provincie zitten ook veel kinderen thuis. Alleen de regio rond Alkmaar springt er positief uit. Het Sovon zet het kind voorop en niet de prestatie. Dat is hoe het moet.”

Ouders en kinderen worstelen met houding van school

Jarno en Mark zaten weken thuis

DOOR LAURA HEERDEN

ZWAAGDIJK - Dikke dossiers liggen op tafel. De gezichten staan zorgelijk. Alex Harren uit Heerhugowaard en André Wiering uit Zwaagdijk zijn bezorgde vaders. Hun zoons hebben flinke periodes thuisgezeten, omdat hun school ze niet meer wilde hebben.

Met Jarno van 11 is het goed gekomen. Hij begint maandag op het gymnasium in Alkmaar. Maar Mark Wiering (15) lijkt in het reguliere onderwijs niet meer welkom. Zijn vader is zó boos, dat hij op straat wil gaan folderen om anderen te waarschuwen voor de school die zijn zoon wegstuurde.

Jarno en Mark hebben een aantal overeenkomsten: ze zijn anders dan andere kinderen, bovenmatig intelligent en zijn allebei gepest. Bij Jarno begonnen de problemen in groep 4 en 5, vertelt zijn vader. „Zijn leerprestaties waren uitstekend, maar hij had wel veel aandacht nodig. Jarno was snel boos en agressief, ook naar andere kinderen. We moesten maar een rugzakje aanvragen, adviseerde de school, zodat voor Jarno extra begeleiding geregeld kon worden. Toen dat budget er eenmaal was, kwam de begeleiding niet van de grond. En nadat het weer een keer fout ging wilde school hem verplaatsen naar het speciaal onderwijs.”

Dat zagen Alex en Jacqueline Harren niet zitten. Jarno, een slim jongetje, zou daar wegkwijnen. Maar zijn oude school wilde hem niet meer. „Uiteindelijk heeft hij twee keer een periode van zes weken thuis gezeten. Tussendoor is hij nog wel teruggeweest. Er was een juf uit het speciaal onderwijs aangenomen die wat beter kon omgaan met kinderen als Jarno (die PDD-NOS-achtige kenmerken vertoont). „Maar die juf verdween weer, twee andere

leerkrachten kwamen terug, waardoor de structuur wegviel en het weer escaleerde. En ze hem weer naar het speciaal onderwijs wilden sturen.”

De ouders van Jarno kwamen er ondertussen achter waar de agressie van hun zoon vandaan kwam. Hij werd gepest en door zijn PDD-NOS - waardoor je extra gevoelig bent voor prikkels - kwam dat bij hem harder aan en reageerde hij waarschijnlijk ook extremer.

Gelukkig bleek uit Cito-scores en andere testen dat hij •wel veel capaciteiten heeft. „Het gymnasium dat wij op het oog hadden wilde hem gelukkig graag hebben. Daar zijn ze goed voorbereid op kinderen zoals Jarno. „Ze werken niet met een ambulante hulpverlenster die er af en toe is, zoals op de basisschool, maar hebben een vast aanspreekpunt bij wie hij altijd kan aankloppen. Jarno komt in een speciale groep met kinderen die elk begin en einde van de dag even samenkomt voor extra begeleiding.”

Voor Mark ligt de situatie anders. En ook wat gecompliceerder. Bij hem speelde namelijk niet alleen agressie een rol. Hij zou ook een medeleerlinge hebben betast, hoewel allerm minst duidelijk is in hoeverre die beschuldigingen kloppen. Zo is er geen officiële aanklacht en heeft de landelijke klachtencommissie vastgesteld dat de door de onderwijsleider opgevoerde getuigen, helemaal niets gezien hebben. Toch is Mark niet meer welkom op die school. „Ik ben anders dan

Mark Wiering is op zoek naar een school die hem wil hebben.

FOTO THEO GROOT

andere leerlingen”, vertelt hij. „Ik hou niet van rapmuziek en wel van leren. Elke keer als ik gepest werd, meldde ik dat bij •de school. Ik denk dat ze me gewoon lastig vonden.”

Hij werd uiteindelijk weggestuurd na een vechtpartij. „Ze hebben me ook psychisch onderzocht. De school dacht: met een rugzakje kunnen we betere begeleiding geven. Maar er

bleek niets mis met mij.”

Mark kon steeds tijdelijk terecht op andere scholen, voor zogenaamde detachingsperiodes. „De laatste school, waar ik het erg naar m'n zin had, wilde

me alleen een vaste plek geven met een rugzakje. Dus ik weer onderzocht, maar weer kon er geen diagnose worden gesteld. En dus moest ik wéér weg.” Gistermiddag kreeg Mark.

bericht van zijn oude school. Een plek daar zit er niet in, er wordt nu bekeken wat de mogelijkheden zijn voor thuisonderwijs. Zijn vader is woest en van plan actie te gaan voeren.